

МІРКУВАННЯ НАПЕРЕДОДНІ 100-РІЧЧЯ «ВСЕСВІТУ»

Дорогі читачі нашого журналу!

Ви тримаєте в руках останній номер не лише 2024 року, а й також число, яке передує всесвітянському сторіччю. Наступний журнал з'явиться уже в 2025 році — і в січні того ж року ми символічно відзначатимемо сторіччя найдавнішого українського журналу перекладів. «Всесвіт» починався як журнал, що був активним чинником інспірації українського літературного процесу, бурхливого й неспинного в річищі 1920-х років. Журнал явив світові найвищі в естетичному плані зразки літератури, яка розробляла нові урбаністичні мотиви й сюжети, оприявнювала футуристичні й загалом авангардистські експерименти. Уже тоді у творчості українських письменників було чимало трагічних передбачень-одкровенень і футуристичних візій.

Журнал «Всесвіт» завжди був частиною української літератури: і в 1920–1930-і рр., і починаючи з 1958 року, коли друкував переклади вершинних творів іноземних літератур в українських перекладах. Для нас було надзвичайно цінним і екзистенційно важливим друкувати саме переклади українською мовою. Часопис не порушував власних принципів протягом усього часу (лише одного разу нам довелося друкувати документ — спогади, які підготував уже покійний друг журналу — американський професор Віталій Кейс, про російську колонізацію Донецького краю) — і сьогодні ми бачимо, як Донбас з крові й смертей виборює своє право бути повноцінною частиною українського світу, який змагається з рашистським злом, поділяючи принципи демократії й цінності відкритого суспільства.

Ми завжди з великою пошаною ставилися до творців українського перекладу, й саме тому значну увагу приділяли висвітленню українських перекладацьких здобутків. Журнал «Всесвіт» протягом десятиліть

утверджував у громадському сприйнятті поняття «український художній переклад», «традиції української школи художнього перекладу», розповідаючи про тлумачів-практиків, істориків перекладу і його теоретиків. Весь цей час нашим духовним патроном був Микола Лукаш, на честь якого редакція заснувала премію «Мистецтво перекладу» («Ars Translationis»), яку вручаємо за найяскравіші в художньому плані зразки українського художнього перекладу, опубліковані в нашому часописі.

Сторічний ювілей славетного українського журналу ми зустрічаємо в ареолі Шевченкового духу — в боротьбі за українську правду і волю. 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка, до речі, припало на 2014 рік, рік початку війни з російським агресор. Сьогодні війна набула значно гострішої фази: наш журнал є частиною підтримки фронту, підтримки українців, котрі були змушені виїхати через повномасштабне вторгнення російського агресора, за кордон. Зокрема разом із польськими партнерами з «Фундації універсального читання» Марії Дескур ми передавали книжки О. Кульського в 2022 році всім, хто через велику війну опинився в новій для себе європейській домівці.

Ми вдячні кожному і кожній за донати на ЗСУ, а також за підтримку журналу для бібліотечних фондів і різних установ в Україні й за кордоном. Разом ми творимо наше українське майбутнє, яке потребує консолідованого наративу спротиву вже сьогодні.

«Всесвіт» ніколи не був осторонь глобальних і українських суспільно-політичних процесів.

Під кінець року ми спонукаємо усіх наших читачів пригадати найяскравіші публікації в нашому журналі і сформувані спільний «меседж для Всесвіту»: щоб наша Перемога настала якнайскоріше. Й тоді буде привід вшанувати ювілей журналу, який протягом 100 років залишався для багатьох в Україні вікном у світ іноземних літератур.

Віват усім нашим читачам — до зустрічі на сторіччі в 2025 році! В рік української звияжної перемоги над злом!

Редакція, Юрій Микитенко, Дмитро Дроздовський